

SLVJBA
SFÂNTULVI
MĂRTVRISITOR
IOAN RUSVL

VECEARNIA MARE

După obișnuitul început, cântăm: *Fericit bărbatul...*

La **Doamne, strigat-am...**, se pun *stihirile* pe 6, glasul al 4-lea:

Ca un soare a strălucit dumnezeiasca ta pomenire astăzi, pe creștini luminându-i cu sfintele tale străluciri, fericite Ioane, risipind negura patimilor și întunecimea diavolilor; pentru aceasta te fericim și în fiecare an te slăvim, ca pe un neclintit apărător și fierbinte mijlocitor.

Înger pământesc, ca pentru altul ai trăit, ofilindu-ți trupul, de Dumnezeu înțeleptite, cu post și privegheri de toată noaptea, trezindu-ți astfel amintirea morții și învrednicindu-te, Părinte, de toate tainele cele dumnezeiești, întru odihna cea viitoare pentru care te-ai adus rod pe tine însuși Atotstăpânitorului.

Pe toți cei ce cinstesc dumnezeiasca și slăvita ta pomenire, fericite Ioane, păzește-i cu mijlocirile tale cele către Domnul, rugându-L să ne izbăvească pe noi de toate primejdiile și patimile și să îndepărteze mânia Sa cea împotriva noastră, Cuvioase Părinte, ca tuturor să propovăduim apărarea ta cea fierbinte.

Alte stihiri, glasul al 6-lea:

Toată necugetarea patimilor lepădând-o și trupul supunându-l duhului, te-ai făcut vas dumnezeiesc, sprijinitor al călugărilor, fală a Pustnicilor, podoabă a Sfinților, privind acum nespusa frumusețe a Ziditorului tău și bucuriile cetății celei cerești și veșnice. Pentru aceasta, cei ce ne-am adunat la slăvită pomenirea ta, cu laude și cântări te slăvim, Sfinte Ioane.

Bogăție nerăpită, orașul procopienilor te ferește pe tine, Sfinte, cel ce strălucești în lumină; pentru care și acum împodobește acest locaș și-l umple de biruințele păcii celei dumnezeiești; zădărnicește înălțarea vrășmașilor nevăzuți, cu mijlocirile tale, preaslăvite, și umple de milostivire inimile noastre, ale celor ce te cântăm cu credință, și te roagă cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Veniți să ne închinăm, tot poporul, în casa Domnului, unde se păzesc ca o comoară moaștele preafericitului, căruia rugându-ne cu bine plăcute cântări și cu lumini strălucitoare, să îi strigăm: Grăbește, Sfinte, și pe cei ce sunt întru nevoi miluiește-i, iar pe noi, cei ce te slăvim pe tine și ne închinăm cinstitelor tale moaște, izbăvește-ne din tulburările și furtunile necazurilor.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Astăzi Preaînaltului Dumnezeu cântare de laudă îi aducem din buze de lut, căci a luminat ca un soare strălucitor preaslăvita pomenire a dumnezeiescului nostru Părinte Ioan. Fiindcă acest de-a pururea pomenit, urmând pilda răbdării mult încercatului Iov, a stat neclintit întru necazurile în care s-a aflat; căci, robit fiind, l-a rușinat pe pricinuitorul robirii, pe vrăjmașul cel urător de oameni. De aceea, adunându-se mulțimea credincioșilor, să strigăm astfel: Bunule Părinte, care ești în ceruri, dăruiește poporului Tău, pentru rugăciunile Sfântului Ioan, iertare păcatelor și mare milă.

Și acum...

(a Praznicului, sau a Născătoarei de Dumnezeu – Dogmatica glasului al 6-lea)

Vohod; **Lumină lină...**, Prochimenul zilei.
Paremiile.

Din Cartea Înțelepciunii lui Solomon citire!
(Capitolul 3, 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și muncile nu se vor atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu

desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace.

Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și, fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit.

Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scânteii ce se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci.

Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sânt partea aleșilor Lui.

De la „Înțelepciunea lui Solomon” citire!

(Capitolul 5, 16-23 și 6, 1-3)

Dreptii în veci vor fi vii și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Pentru aceasta, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său asemeni unui scut îi va acoperi.

El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor.

Din dreptate El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte.

Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios.

Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați dar, judecați marginile pământului.

Băgați în urechi voi, cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

De la „Înțelepciunea lui Solomon” citire!

(Capitolul 4, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Bătrânețile cinstite nu sunt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vârsta bătrânețelor înseamnă o viață neîntinată.

Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul L-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea lui, sau înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul lui.

Căci vraja viciului întunecă cele bune și neînfrânarea poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății.

Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sunt cu aleșii Săi și că poartă grijă de sfinții Săi.

ISMIE

Glasul 1

Bucură-te în Domnul, oraș al procopienilor, veselește-te și cântă, oraș care ai purtat în strălucire cu credință pe Ioan, vlăstarul Rusiei, pe care îl ții la sânul tău, ca pe o comoară. Bucură-te de minunile lui, cel care ai văzut tămăduirile sale, și strigă cu mulțumire Mântuitorului: Slavă Ție, Doamne, Iubitorule de oameni.

Glasul al 2-lea

Dumnezeiasca raclă a cinstitelor tale moaște izvorăște tămăduiri credincioșilor, Sfinte Părinte plin de har. Iar sfântul tău suflet, laolaltă fiind cu îngerii, cu vrednicie se veselește; având așadar, preaînțelepte, îndrăzneală către Domnul, și cântând cu Sfinții în ceruri, roagă-te pentru noi, cei care cu credință săvârșim pomenirea ta.

Glasul al 3-lea

Toată mulțimea cea sfântă a celor adunați pentru săvârșirea pomenirii luminoase a Sfântului, bucurați-vă strigând într-un glas: Bucură-te, fiule cel preafrumos al Rusiei și lauda tuturor credincioșilor; bucură-te, cel care ai supus duhului carnea cea nestăpănită, și care ai potolit patimilor prin curgerea lacrimilor tale, o, Ioane! Bucură-te, mândria noastră și veselia Bisericii credincioșilor.

Glasul al 4-lea

Chemarea ta s-a făcut plină de har, Sfinte Părinte, căci, precum dumnezeiescul Botezător a primit harul între Iudei, și pentru Hristos învederat a primit mucenicia, la fel și tu, ca fiind de un nume cu acela și următor lui, ai primit cerescul har în mijlocul unui popor necugetat, pentru petrecerea ta cea bineplăcută lui Dumnezeu, o, Ioane! De aceea nu înceta a te ruga pentru noi, cei care cu credință săvârșim sfântul tău praznic, preaînțelepte.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Astăzi, închinându-se cu bucurie lui Dumnezeu, orașul procopienilor strigă: a strălucit frumusețea mea, mai mult decât a oricărui alt oraș. Iată dar că dumnezeiescul vlăstar al Rusiei și marea comoară a Sfinților, Ioan cel cu adevărat plin de har, și-a săvârșit drumul spre Cer, lăsându-mi mie spre laudă sfintele sale moaște. Veniți la mine, toată adunarea drept credincioșilor, ca să săvârșim sfânta sa pomenire și ca să ne împărtășim din harul său, al celui care mijlocește pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului
(sau de nu: ***Fericimu-te pe tine...***)

La stihoavnă

Sihirile, glasul al 2-lea:

Podobia: *Când de pe cruce, mort...*

Veniți, coruri ale îngerilor, veniți mulțimi ale Sfinților, preaslăvite Antonie, dumnezeieștilor Eftimie, Sava, Arsenie, Simeoane și Alipie, dumnezeieștilor stâlpnici, veniți să-l primiți pe dumnezeiescul Ioan, vlăstarul Rusiei, cel cu adevărat următor și pătaș vouă, și împreună mijlociți pentru noi.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Înstrăinat în mâinile Agarenilor, Părinte, și cu robia fiind împovărat, ai trăit într-un oraș străin, și ai viețuit într-un staul printre gunoaie, slăvite, ca un alt Iov, Cuvioase; suspinând și vărsând izvoare neconținute de lacrimi fierbinți, ai ajuns înaintea Aceluia pe care L-ai dorit, Ioane, cel cu adevărat plin de har.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și întru așternuturile lor se vor bucura.

Având îndrăzneală către Dumnezeu, tuturor celor ce săvârșesc cu credință cinstitul tău praznic, Sfinte Ioane, fi-le alături cu tărie, izbăvindu-i din primejdii, slobozindu-i din patimi, scăpându-i de toate necazurile și durerile, dându-le mântuire sufletelor, cu dumnezeieștile tale mijlociri, celor ce te slăvesc cu laude și cu cântări.

Slavă..., glasul al 8-lea

Cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei, după cum spune cuvântul proorocului. Căci Ioan cel drept întru toate, deși a fost răpit de către barbari și a fost dus rob în pământ străin, s-a adâncit în pomenirea lui Dumnezeu și s-a zidit locaș al virtuții. De aceea, deși a murit, trăiește în vecii vecilor laolaltă cu toți Sfinții din ceruri, împreună cu care mijlocește pentru noi înaintea Domnului.

Și acum..., a praznicului zilei
(sau a Născătoarei de Dumnezeu – învierii)

Troparul, glasul al 4-lea:
Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Cel ce te-a chemat pe Cel ce te-a chemat pe tine de pe pământ la lumea cea cerească ține și după moarte, neschimbat trupul tău, Sfinte. Căci tu în Asia ai fost dus prizonier și acolo te-ai unit cu Hristos, Ioane. Deci pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată și crucea de bună voie pentru noi luând, prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

VTRENIÉ

După prima catismă, întâiul rând de **sedelne**, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule....

Mulțimea sfinților cinstește pomenirea ta, dumnezeiescule Ioane, cu laude și cu cântări. Căci duhul tău s-a arătat sprijinitor tuturor oamenilor, preafericite. De aceea și astăzi Biserica lui Hristos te preamărește pe tine, aducând slăvire Celui ce te-a făcut pe tine minunat.

Slavă..., aceeași.

Și acum..., a praznicului zilei.

După a doua catismă, al doilea rând de **sedelne**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea....

Patimile trupului, de Dumnezeu preafericite Părinte, le-ai stins cu curgerea lacrimilor și ai izvorât râuri de minuni, Sfinte Ioane. De aceea, venind la sfintele tale moaște, învederat dobândim daruri și milă, cinstind cu vrednicie pomenirea ta și pe Domnul Care te slăvește pe tine.

Slavă..., același glas.

Toată viața ți-ai împodobit-o, iar tu te-ai făcut cu totul mai presus de lume, precum ai fost trup netrupesc și om cugetător al celor cerești. De aceea, prin rugăciunile tale, fericite Ioane, împodobește-mă și curățește-mă de murdăria faptelor mele, pe mine cel ce cu credință preamăresc sfânta ta pomenire cu laude și cu cântări.

Și acum..., a praznicului zilei.

După **Polieleu**, al treilea rând de **sedelne**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Pe cel care pe umerii săi a dus crucea Domnului și care l-a urmat Aceluia până la sfârșit în lupte ascetice și războaie, îl laudăm cu cântări noi toți, pe Ioan cel cu adevărat cugetător al

celor dumnezeiești, pe care Rusia l-a înflorit cu mare frumusețe, iar Asia l-a recunoscut ca Sfânt.

Slavă..., același glas.

Tu care ai trăit în chip minunat și sfânt, în cetate ca și în locuri pustii, deși ținut în robie, ai avut-o drept călăuzitoare pe Fecioara Maria, ai avut drept însoțitoare viața cea bine plăcută lui Dumnezeu, o, Ioane, preamărite luminător și nou ridicat turn de tărie al Bisericii.

Și acum..., a praznicului zilei.

Apoi **Antifonul 1** al glasului al 4-lea, după care

Prochimenul, același glas:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui. Stih. Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate câte ne-a dat nouă?

„Toată suflarea...”, Evanghelia și Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.

Idiomela, glasul al 6-lea:

Dumnezeiasca raclă a moaștelor tale, Sfinte Părinte Ioane, izvorăște credincioșilor tămăduiri, iar sfântul tău suflet, laolaltă aflându-se cu îngerii, pe drept se veselește. Având deci îndrăzneală la Domnul, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: „Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău,...”, la care răspundem „Doamne, miluiește” (de 12 ori), după care ecfonisul - „Cu mila și cu îndurărilor...”.

CANONUL

Cântarea întâi, Glasul al 2-lea:

Irmosul:

**«Veniți, popoare, să cântăm cântare lui Hristos
Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a călăuzit pe poporul
Său, scoțându-l din robia egiptenilor, căci S-a preaslăvit»**

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

**Mie, celui care încep a lăuda în cântări praznicul tău cel
luminat, trimite-mi lumină, tu, care de stai încununat lângă
tronul Stăpânului, preafericite.**

**Ți-ai omorât, preaînțelepte, toate măduarele trupului și
în inimă L-ai avut pe Hristos care a omorât șarpele pricinuitor
al răului și care a eliberat firea cea muritoare.**

Slavă...

**Ai cercetat, preaminunate, legea lui Hristos, și te-ai
arătat pom al vieții plin de rodul virtuții, îndreptând harul
dumnezeieștilor tămăduiri spre cei ce te slăvesc pe tine.**

Și acum...

**După Dumnezeu, ajutătoare neînfruntată și apărătoare
nebiruită, sprijinitoare, paznic și mijlocitoare, dobândindu-te
pe tine, Fecioară, îți strig: mântuiește-mă.**

***Catavasia:* a Praznicului zilei, sau, „Deschide-voi gura
mea...”**

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

**«Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel care ai
omorât păcatul cu lemnul Crucii și sădește frica Ta în inimile
noastre, ale celor ce Te cântăm pe Tine.»**

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

**A strălucit viața ta, Sfinte, prealuminoasă ca un soare în
lume, de aceea cu rugăciunile tale izbăvește-i pe cei care cu
credință și cu osârdie te slăvesc pe tine.**

Tămăduiri lucrând, Sfinte Părinte, și risipind rătăcirea diavolilor te-ai făcut pricinuitor a toată mântuirea și apărător celor ce rătăcesc.

Slavă...

Îndepărtând adormirea pleoapelor, ai adormit, Ioane, pornirile nepotolite ale nestăpânitului trup, cu rugăciunile tale de toată noaptea către Dumnezeu.

Și acum...

Saltă, suflete, încredințează-te, inima, și cutremură-te cu totul, trup al meu, ca să cântăm adormirea cuviosului, rugându-ne Maicii lui Dumnezeu.

Catavasia, după care ectenia și

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Curățindu-ți dinainte sufletul cu ai neprihănirii cărbuni, ți-ai întărit trupul, prin puterea nepătimirii, fericite Ioane. De aceea și cinstita raclă a moaștelor tale îndepărtează bolile și-i luminează pe cei ce cu credință totdeauna aleargă la tine, lăudându-te.

Slavă...

Podoaba Asiei, vlăstarul Rusiei, Cuviosul Ioan a petrecut pustnicește, ca un bineplăcut al Domnului. Acest cugetător al celor dumnezeiești, plin de har, nu s-a dus în sfatul celor necredincioși, deși a fost rob de ei, ci, cât a trăit, a stat în legea lui Dumnezeu.

Și acum..., a Praznicului.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

«Am auzit, Doamne, glasul economiei Tale și pe Tine te slăvesc, Unule iubitorule de oameni.»

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe tine însuși te-ai înfrumusețat, ucigând cugetarea cea trupească, de aceea te-ai și dus la Ceruri.

Te-ai asemuit, preaminunate, fericitului Iov, în gunoaie având, preaînțelepte, un grajd drept sălaș.

Slavă...

Pornirile patimilor cu înțelepciune le-ai robit, Ioane, deși ai fost făcut rob Agarenilor.

Și acum...

Luminează-mi, Neprihănită Fecioară, sufletul cel întunecat, cu lumina ta, cea care ai născut lumina cea adevărată.

Catavasia.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

«Luminarea celor dintru întuneric, mântuirea celor deznădăjduiți, Hristoase, Mântuitorul meu, către Tine îmi înalț rugăciunea, împărate al păcii, luminează-mă cu lumina Ta, căci nu știu alt Dumnezeu în afară de Tine.»

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-le lui Dumnezeu pentru noi.

Lumina celor ce zac în întuneric, luminează-mă pentru rugăciunile Sfântului Tău, risipește norii sufletului meu întristat, revarsă-mi șuvoaiele iertării, căci nu am alt Dumnezeu în afară de Tine.

După cum ai curățat ochii cugetării de necurăția patimilor, Părinte Ioane prin înfrânare, așa și nouă, prin dumnezeiasca ta mijlocire, grăbește și deschide-ne ochii cei arși de păcat, ca să trăim această viață în chip bine plăcut Domnului.

Slavă...

Mare și minunată minune se vede în tine, Părinte. Că, mulți ani după ce ai fost înmormântat cu adevărat, fericite, trupul tău încă se păstrează nestrîcat, dormind în mormânt! Căci astfel îi slăvește Domnul pe cei care II slăvesc pe El.

Și acum...

Cel ce cu adevărat cuprinde toate veacurile, Dumnezeu Cuvântul, în pânțele tale, Maică Fecioară, a fost cuprins în chip negrăit, chemându-i pe oameni către Sine, Domnul.

Catavasia.

Cântarea a 6-lea:

Irmosul:

«Scufundat în adâncul păcatelor, chem adâncul cel necuprins al milostivirii tale, căci din stricăciune Domnul m-a scos.»

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ascuns fiind, Părinte, ca o comoară de mult preț, te-ai arătat vederii celei evlavioase, strălucind cu minunile și dăruind tămăduiri robilor tăi.

Ai răsărit ca un finic înfloritor, în Biserica lui Hristos tu, cel prea plin de har, bucurându-se foarte mulțimea credincioșilor de dulceața roadelor tale.

Slavă...

În chip sfânt ți-ai petrecut viața și laolaltă cu Sfinții te-ai sălășluit, rugându-te, Ioane, și pentru noi, cei care te cinstim pe tine cu credință.

Și acum...

Izbăvește-mă din nesimțirea cea nemăsurată pe mine cel stăpânit de multe păcate, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, și smulge-mă pe mine din mâinile diavolilor.

Catavasia.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Astăzi, Sfinte Părinte, facem pomenirea sfintelor tale lupte, pomenire care bucură cu bucurie mare, o Ioane, sufletele celor binecredincioși care cu credință te cinstesc pe tine.

Icosul:

Cum voi lăuda eu nevrednicul, luptele tale, Sfinte Părinte? Și cum voi spune marea lacrimilor tale? Căci tu, strălucind încă din viață, te-ai așezat în corul îngerilor, ți-ai ucis, preaînțelepte, patimile prin înfrânare, iar trupul l-ai robit și l-ai supus duhului, rușinându-l pe stăpânul întunericului. De aceea și acum, stând lângă tronul

Stăpânului, o, Ioane, mijlocești pentru cei care cu credință te cinstesc pe tine.

Se citește **Sinaxarul** zilei, la care adăugăm:

În această zi pomenirea Sfântului și de Dumnezeu purtătorului nostru Părinte Ioan Rusul, Noul Mărturisitor, care, vândut unui agarinean ca rob și dus de acela în Asia Mică, în orașul Prokopion din Capadocia, luptându-se acolo în chip pustnicesc, a adormit în Domnul, în anul 1730.

Pentru rugăciunile Sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

«Neînchinându-se chipului celui de aur, cei trei tineri au disprețuit porunca celui necredincios și, aruncați în mijlocul focului, cântau răcorindu-se: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat »

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Trupul tău ca pe un veșmânt frumos, brodat cu sudoarea ostenelilor, l-ai dat drept răsplată a goliciunii pe care ai suferit-o nouă, celor ce strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Sufletele dreptilor, corurile sfinților și cetele cele netrupești ale îngerilor te-au primit pe tine în mijlocul lor, Părinte al nostru, căci te-ai luptat cu multe suferințe, cântând cu bucurie: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Înnoindu-ți sufletul, cu plugul rugăciunii, o Ioane, și semănându-l cu înfrânarea, ai adunat făina curăției, prin care trăind, fericite, împreună cu îngerii, strigi: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum...

În tine mi-am pus toată nădejdea sufletului și privesc, așteptând cea cu adevărat dumnezeiască mângâiere; grăbește, Neprihănită Născătoare de Dumnezeu, și umple-mi drumul de har, ca să cânt: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Catavasia.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

«Pe Dumnezeu, Care a coborât în cuptor împreună cu fii Evreilor și Care a schimbat focul în răcoare, cântați-L, ca pe un Domn, și-L preaînălțați întru toți vecii.»

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Acum securea amenință sufletul meu cu tăierea, ci grăbește și, tăind spinii patimilor mele, adu roade coapte Domnului, mântuindu-mă cu rugăciunile tale.

Sfânta ta plecare la Domnul s-a preamărit în chip minunat de către alaiurile sfinților și corurile îngerilor, cărora le-ai urmat de pe pământ, vlăstarule al Rusiei, o Ioane, preafericite.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Vrând în ceasul morții tale să te împărtășești cu sfintele taine, ți s-au dăruit, cu frică, în miezul unui măr Trupul și Sângele cele dătătoare de viață ale lui Hristos, pe care, primindu-le, te-ai ridicat la Ceruri.

Și acum...

Biserică preacurată a Mântuitorului și împăratului meu Iisus Hristos, Tron slăvit, Cer preaînalt, Rai cu adevărat neatins, Stăpână, deschide-mi și mie porțile raiului.

Catavasia.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

«Cuvântul Dumnezeiesc din Dumnezeu, Care a venit cu nespusă înțelepciune să-l înnoiască pe Adam, cel căzut în chip cumplit în stricăciunea muritoare, și Care în chip negrăit s-a întrupat pentru noi din Sfânta Fecioară, toți credincioșii într-un glas îl preamărim.»

Stih: Sfinte Mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

În chip nevăzut, Părinte Ioane preafericite, har îmbelșugat al duhului, din izvor nesecat, le dăruiești din

belșug tuturor celor care cinstesc pomenirea ta cu credință, preamărindu-L pe Domnul cu osârdie.

Racla moaștelor tale izvorăște râuri de tămăduiri creștinilor care cu credință fierbinte vin la tine, conținește bolile și sfințește sufletele tuturor celor care cu credință și cu râvnă totdeauna te fericesc pe tine, Ioane, Părintele nostru.

Slavă...

Cântând împreună cu Apostolii, cu cetele Cuvioșilor și cu mulțimile Sfinților în locașurile cele cerești, preaînțelepte Părinte Ioane, roagă-te Ziditorului nostru Dumnezeu, pentru cei ce săvârșesc acum cu credință, sfânta și cinstita ta pomenire.

Și acum...

Pe tine dobândindu-te tare apărătoare nădejde și zid, ancoră și acoperământ sigur, sprijin neclintit, liman netulburat, singură tare alături stătătoare, ne mântuim toți, Preaslăvită.

Catavasia.

Luminânda

Văzând cumplita priveriște, au dat înapoi cei necugetați; căci strălucea lumină sfântă la mormântul Cuviosului, vestind credincioșilor minunea cea slăvită, căci cei ce l-au dezgropat au descoperit moaștele lui Ioan, ca o comoară neșlefuită.

La Laude

Se pun stihirile pe patru, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune.

O, preaslăvită minune! Locuind la un loc cu agarenii, fiind luat prizonier de aceștia, a fost dat de tătari, fiind cumpărat cu bani, asemenea lui Iisus, prea credinciosul fiu al Rusiei și al Bisericii. Acest sfânt preaplin de har, în necazuri, după cum L-a căutat, L-a găsit pe Făcătorul tuturor, prin multe rugăciuni.

O, preaslăvită minune! Din necurăția vitelor, dumnezeiescul Ioan s-a făcut tot curat la trup și la suflet, având grajdul drept odaie și drept hrană - ocările și loviturile

de picioare, iar goliciunea și frigul le-a îndurat preafericitul mereu, cu tărie, pentru Hristos.

Veniți cete ale Monahilor, ca să laudăm astăzi cu evlavie, sfântul și cinstitul praznic al Cuviosului Ioan, căci acesta, cu adevărat, învrednicindu-se de dumnezeiasca strălucire, a primit Lumina. O, Stăpâne, negrăită purtarea Ta de grijă, prin care noi am știut să te slăvim pe tine cel Necuprins!

Strălucirea Dumnezeirii celei luminate, cea sălășluită în tine, minunat te-a vădit, că purtător de duh te-ai arătat, preafericite, prin sfintele tale moaște, de aceea, prin laude și cântări, cinstim dumnezeiasca ta pomenire noi, care ne apropiem de moaștele tale, Sfinte, și de chipul cuvioasei tale icoane, de Dumnezeu fericite.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cine nu te va lauda pe tine, cel cu adevărat vrednic de laudă? Sau cine nu se va minuna de felul viețuirii tale, cel vrednic de uimire? Căci nu te-ai mulțumit, prea pline de har, în nenorocirea robiei, ci te-ai grăbit să o crești, prin osteneli pustnicești și prin greutăți. Nu te-ai înfricoșat, în fața mulțimii Agarenilor celor călcători de lege, ci te-ai păzit pe tine însuși în evlavie. Ai îndurat ocări multe, goliciune și multe alte necazuri. Ai fost ispitit de multe și prin răbdarea ta, ai fost încercat de Dumnezeu, Ioane, cu adevărat fericite. Pe care, rugămu-te, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Și acum...

(A Praznicului zilei sau, de nu, „Născătoare de Dumnezeu, tu ești viața cea adevărată...”)

Doxologia mare și Apolisul.

LITURGHIE

APOSTOL: Evrei 7, 26-28; 8, 1-2

Fraților, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoși și mai presus decât cerurile. El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhieriei: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, fiindcă El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Legea pune ca arhieriei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul desăvârșit în veacul veacului. Lucru de competență din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu, Care a șezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor altarului și cortului celui adevărat, pe care l-a ridicat Dumnezeu și nu omul.

EVANGHELIE: Matei 4, 25; 5, 1-12

In vremea aceea mulțimi multe mergeau după Iisus, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan. Văzând mulțimile, Iisus S-a suit pe munte și, așezându-Se, ucenicii Lui au venit lângă Dânsul; iar El, deschizându-Și gura, Îi învăța zicând: Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este Împărăția Cerurilor. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul. Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este Împărăția Cerurilor. Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.